

תת"ע 5475/05/17 - מדינת ישראל נגד ליאת שרית סבתי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
תת"ע 5475-05-17 מדינת ישראל נ' סבתי

בפני
בעניין: השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ליאת שרית סבתי

הנאשמים

גזר דין

בתיק דנן הורשעה הנאשמת, על פי הודאתה, ב - 11 עבירות מהירות.

כל העבירות בוצעו באותה מקום - מנהרת הכרמל בחיפה - בתקופה של מעט יותר מחודשיים, כאשר הראשון בהם הינו מיום 23.3 והאחרון מ- 1.6, והונצח בידי מצלמה.

לטענת הנאשמת, לו הייתה מקבלת את הדוחות מיידית, הייתה מועמדת על העבירה שביצעה וחדלה מהתנהגותה, אולם היא קיבלה את ההודעות רק בחודש יוני, ואז שינתה את דרך נהיגתה.

המאשימה לא חלקה על טענת הנאשמת, אולם טענה כי אין הצדקה להקלה, אלא ההיפך הוא הנכון וביקשה לפסול את רשיונה בפועל, לצד פסילה מותנית וקנס גבוה. המאשימה הצידה גליון הרשעות קודמות של הנאשמת ממנו עולה כי היא מחזיקה ברשיון נהיגה 20 שנים, ולחובתה חמש הרשעות קודמות, אשר רק אחת מהן בגין נהיגה במהירות העולה על המותר, עבירה מסוג ברירת משפט משנת 1998.

הסנגור ביקש להקל עם הנאשמת, לא לפסול את רשיונה ולהקל עימה בקנס, תוך שהיא מסכימה לקבל על עצמה פסילה מותנית, ולראות את כל העבירות כמקרה אחד שכן הנאשמת לא הועמדה על טעותה ולא הייתה ערה למהירות נהיגתה.

עוד ביקש הסנגור להביא בחשבון כי הנאשמת צפויה להליך מול רשות הרישוי בשל צבירת ניקוד בגין ריבוי הדוחות.

כשאני שוקל את טענות הצדדים סבורני כי אכן אין מקום לפסילת רשיון נהיגה, וזאת משני טעמים.

ראשית, עשר מבין המקרים הינן עבירות מסוג ברירת משפט (4 במדרגה הגבוהה, ו- 6 במדרגת הביניים), ואף העבירה שבגינה קיבלה הנאשמת "הזמנה לדין" אינה חמורה יחסית ובדרך כלל תגרור לכל היותר פסילה מותנית קצרה לצד קנס. הצטברות המקרים בוודאי מוסיפה חומרה, אולם עיון בעברה של הנאשמת מגלה כי אין זו דרך נהיגה האופיינית לאורך השנים, ויש ממש בטענת הסנגור כי הנאשמת לא הועמדה על טעותה במהלך התקופה בה ביצעה את העבירות.

אכן, אדם חייב לנהוג על פי החוק והגבלת המהירות שנקבעה בדרך הספציפית בידי המחוקק, ואין הוא יכול להשמע בטענה כי מאחר ולא קיבל דוח סבר כי נהג בדרך חוקית. מנגד, אין להתעלם מכך שהנאשמת לא נעצרה בידי שוטר בכל עבירה וחזרה עליה לאחר זמן קצר, אלא שהיא חדלה מדרך נהיגה זו מיד בסמוך לאחר שקיבלה הודעה על העבירות.

שנית, אין להתעלם מהעובדה כי כנגד הנאשמת צפוי הליך מנהלי שעשוי להביא לפסילת רשיונה ואף לתקופה ארוכה. ההליך ברשות הרישוי, לפי שיטת הניקוד, נועד למקרים מסוג זה בדיוק, של עבירות קלות יחסית אשר החומרה נובעת מהצטברותן. מאחר והמחוקק נתן דעתו על מקרים כאלה, אינני סבור שיש מקום להחמרה עם הנאשמת גם בהליך המקביל בבית המשפט.

אשר על כן, אני סבור כי ניתן להסתפק במקרה זה בעונש של פסילה מותנית וקנס. עשר עבירות ברירת המשפט נושאות קנס מצטבר של 9,000 ₪, ולהן מתווספת עבירת "ההזמנה לדין", אשר מצדיקה הטלת פסילה מותנית קצרה וקנס נוסף.

הנאשמת הסכימה כאמור לקבל על עצמה פסילה מותנית נוספת של רשיון הנהיגה, מתוך קבלת סיכון של פסילה ממשית אם תחזור על העבירות ואמונה כי הדבר לא ייעשה, וזאת כנגד הפחתת הקנס. ראיתי לנכון בקשה זו.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

אני פוסל את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של שלושה חודשים וזאת על תנאי

למשך שנתיים לבל תעבור עבירת מהירות שאינה מסוג ברירת משפט או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

אני דן את הנאשמת לתשלום קנס בסך 6,000 ₪ או 21 ימי מאסר שתשא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליה.

הקנס ישולם ב- 12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.1.

הסנגור ידאג לקבלת שוברי תשלום עבור הנאשמת.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 6 ב06 נובמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה אורטל בן שמואל, מתמחה, וב"כ הנאשמת עו"ד אסדי.